

רע"פ 5675/15 - ולדימיר רדאוש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5675/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

ולדימיר רדאוש

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ג 37836-04-15, מיום 21.6.2015, שניתן על-ידי כב' השופטים א' טל - נשיא; ד"ר ש' בורנשטיין; ד' עטר

בשם המבקש:

עו"ד איגור יוטקין

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ג 37836-04-15 (כב' השופטים א' טל - נשיא; ד"ר ש' בורנשטיין; ו-ד' עטר), מיום 21.6.2015, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה, בת"פ 12844-02-14 (כב' השופטת ל' פרנקל שיפמן), מיום 30.3.2015.

בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

עמוד 1

2. נגד המבקש הוגש כתב האישום מתוקן המייחס לו את העבירות הבאות: חבלה כשהעברין מזוין, לפי סעיף 335(א)(1), ביחד עם סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); והכשלת שוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגד המבקש עולה, כי ביום 30.2.2014, שהה המבקש בתחנת אוטובוס, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, והחל להשליך בקבוקים לעבר הכביש ועל מכוניות חולפות. באותו הזמן, החנה המתלונן את רכבו בסמוך, ויצא לקנות סיגריות. משחזר המתלונן לכיוון הרכב, הוא הבחין במבקש כשהוא מתקרב לרכב, כאשר בידו בקבוק אלכוהול מזכוכית, והוא מנסה להיכנס לרכב. המתלונן עזב את המקום, ולאחר מספר דקות, משלא הבחין במבקש, חזר לרכבו, ניסה להתניע ולנסוע מהמקום. אז, שב המבקש אל הרכב, פתח את דלת הנהג, ותקף את המתלונן בכך שהיכה אותו בראשו באמצעות בקבוק הזכוכית, אותו החזיק. כתוצאה מכך, נגרם למתלונן חתך מדמם במצחו, אשר הצריך פינוי לבית החולים.

בהמשך, משהבחין המבקש בשוטרים שהוזעקו למקום, הוא נמלט בין הבניינים, קפץ על חומה, לא נענה לקריאות השוטרים לעצור, ונעצר, בסופו של יום, רק לאחר שנפל מהחומה עליה טיפס.

3. ביום 12.6.2014, הרשיע בית משפט השלום ברמלה את המבקש, בהתאם להודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. טרם שנגזר דינו, נשלח המבקש לקבלת תסקיר מבחן בעניינו. כמו כן, הופנה המבקש אל הממונה על עבודות השירות, על מנת לבחון את התאמתו לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

4. בפתח גזר הדין, עמד בית משפט השלום ברמלה על עיקרי האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש, ממנו עולה כי המדובר במבקש בעל 4 הרשעות קודמות, ובין היתר, בעבירות כלפי שוטרים. שירות המבחן ציין, כי הרקע לביצוע העבירה נעוץ בקשייו של המבקש לשלוט בדחפיו התוקפניים, וזאת בשל צריכת אלכוהול בלתי מווסתת. שירות המבחן התרשם כי המבקש לוקח אחריות על מעשיו; מביע חרטה; בעל מוטיבציה להמשך טיפול; וכי "קיימת הפחתת סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד". לפיכך, המליץ שירות המבחן כי יוטל על המבקש של"צ בהיקף של 300 שעות, לצד צו מבחן, ופיצוי למתלונן. עוד ציין בית משפט השלום, כי יש ליתן את הדעת לערכים החברתיים שנפגעו, והם הגנה על חיי אדם, שלמות גופו וחירותו; שמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק. בהמשך, בחן בית משפט השלום את מדיניות הענישה במקרים דומים. לאחר זאת, קבע בית משפט השלום, כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של המבקש, נע בין עונש מאסר שאפשר שירוצה בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לאחר מכן, נתן בית משפט השלום את דעתו לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, וביניהן: מצבו הכלכלי הרעוע של המבקש; לקיחת האחריות על מעשיו; והזמן שחלף ממועד ביצוע העבירה. לעניין סיכויי שיקומו של המבקש, ציין בית משפט השלום, כי "לאור האמור בתסקיר שירות המבחן וההליך השיקומי בו הנאשם [המבקש] נוטל חלק שניתן לומר שיש סיכוי של ממש שהנאשם [המבקש] ישתקם".

לבסוף, גזר בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש כל עבירה של אלימות מסוג פשע; 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש כל עבירה של אלימות מסוג עוון; 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש עבירה שעניינה תקיפה שוטר; פיצוי כספי למתלונן בסך 3500 ₪; וקנס בסך של 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

5. המשיבה ערערה על גזר דינו של בית משפט השלום, וביום 21.6.2015, קיבל בית המשפט המחוזי מרכז-לוד את ערעורה והשית על המבקש 8 חודשי מאסר "מאחורי סורג ובריח". יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשה לרשות ערעור טען המבקש, כי שגה בית המשפט המחוזי עת השית עליו עונש מאסר לריצוי בפועל, וזאת, מבלי להידרש לעקרונות שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין. עוד טען המבקש, כי "העונש שהושת עליו בבית המשפט המחוזי בערעור, חורג באופן משמעותי מהענישה הראויה בנסיבות העניין המיוחדות".

דין והכרעה

7. כידוע, לא על נקלה תינתן רשות לערעור, ואמות המידה שנקבעו לכך בפסיקה הן מצומצמות. הכלל הוא, כי רשות ערעור לעניין העונש, תינתן במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים (רע"פ 4145/15 בן יששכר נ' מדינת ישראל (21.6.2015); רע"פ 3818/15 בובליל נ' מדינת ישראל (8.6.2015); רע"פ 2945/15 אבו חנין נ' מדינת ישראל (3.5.2015)). סבורני, כי העונש שנגזר על המבקש אינו סוטה, כהוא זה, ממדיניות הענישה, ובוודאי שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדינות זו (השוו: רע"פ 4022/15 יוסף נ' מדינת ישראל (14.6.2015); רע"פ 2781/15 מחאמיד נ' מדינת ישראל (27.4.2015); רע"פ 4883/14 אוטמזגין נ' מדינת ישראל (4.12.2014)).

8. כמו כן, החמרה בעונש, על-ידי ערכאת הערעור, כשלעצמה, איננה מהווה עילה למתן רשות ערעור "בגלגול שלישי", הגם שבמקרים מסויימים קיומו של פער ענישה ניכר עשוי להצדיק מתן רשות ערעור למבקש (רע"פ 7344/14 איגאסי נ' מדינת ישראל (27.11.2014); רע"פ 5809/14 מזרחי נ' מדינת ישראל (25.11.2014); רע"פ 5423/14 קופרמן נ' מדינת ישראל (29.9.2014)). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי, הגעתי לכלל מסקנה, כי בנסיבות העניין, פער הענישה איננו מצדיק עריכת דיון בעניינו של המבקש "בגלגול שלישי", ולפיכך דין הבקשה להידחות.

9. עוד ראוי לציין, כי העבירות מושא כתב האישום הנוכחי, מצטרפות להרשעותיו הקודמות של המבקש, ולשלוש מאסרים מותנים, שלא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע עבירות באופן עקבי.

10. נוכח האמור לעיל – הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, ולפיכך הבקשה לעיכוב ביצוע מתייתרת. על המבקש להתייב לריצוי עונש המאסר שהושת עליו, ביום 6.9.2015, כפי שנקבע על-ידי בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ט' באלול התשע"ה (24.8.2015).

ש ו פ ט

